

tiếng vọng không gian

TUỆ HẢI

THÍCH TUỆ - HẢI

**TIẾNG VỌNG
KHÔNG GIAN**
THƠ

HƯƠNG-QUANG XUẤT-BAN
MCMLXV

CẢM NGHĨ

*Xã - hội phức-tạp, kiếp sống vô - thường,
tâm-lý biến-thiên theo hoàn cảnh, phát hiện
những trạng-thái sai biệt.*

*Sai biệt, biết rõ sai biệt, nhào lộn,
hướng dẫn sai biệt ấy vào những ích-lợi sai
biệt, là một khi cụ lợi-sinh, tiến dần tới đích
an vui, giải-thoát.*

*Có lúc người ta thả hồn theo gió, trăng,
mây, nước, thì thâm vởi hoa, lá, cỏ, cây, khóc,
cười cùng non-sông, đất nước..., cho tâm tư
vởi vởi, cho lý-tưởng chào đời, cho sự vật
liên giao, cho đó đây thông-cảm...*

Trắng ngần đợt sóng trùng-dương
Nhấp nhô ngọn núi ven tường trời xanh
Hải-phong nhào lượn quanh mình
Hồn du khách với cảm-tình bao-la.

*
Muốn tất cả dòng đời chung chỉ hướng
Phá tan-tàn nghiệp-chương với trần-ai
Xây cuộc đời cao đẹp ở ngày mai
Một xã-hội tương-lai đầy tươi sáng.

Với những hình bóng ấy sẽ ần, hiện trong
TIẾNG-VONG KHÔNG-GIAN, thai sinh bởi
cõi lòng và bàn tay Thầy Tuệ-Hải. Tôi vui
vẽ ghi nơi đây vài cảm nghĩ, hòa đồng cùng
cảm nghĩ của tác-giả và đồng nhân.

Sài-thành Thu Ất Tỵ (1965)

Thích Tâm - Châu

TIẾNG VỌNG HƯ VÔ

Chiều về tiếng vọng hư-vô
Hồi chuông triều mộ gió đưa nhẹ nhàng
Đồi cao mây quện gió ngàn
Giòng sông nước gợn ánh vàng ngân ngơ !
Hoa cười lả lướt
Liều mưa phát phơ !
Vàng ô chân núi thần thờ
Đợi trông bóng tỏ bao giờ hiện ra ?
Mây chiều quện ánh dương tà
Đàn chim lạc hướng biết là về đâu ?
Hãy dừng chân lại !
Chung sức nguyện cầu !
Cho ngày thêm sáng mây sầu tan không
Xa xa trời biển mênh mông...
Con thuyền lạc hướng cửa Không tìm về
Cùng nhau nương bóng Bồ-đề
Cho tâm tư lắng sóng mê cạn giòng
Mỗi chiều chuông vọng bên sông.

cuối thu 63

NGƯỢC CHIỀU

Sông queo đem nước chảy vòng queo
Thuyền lướt trôi xuôi gió ngược chiều !
Thấp thoáng ô vàng chìm đáy nước
Thướt tha mây trắng vắt lưng đèo
Sợ giòng biếc đục khoan khoan lái
Tiếc bóng vàng tan nhẹ nhẹ chèo
Mãi ngắm trời mây non nước ấy
Thuyền trôi trôi cả bóng vàng theo.

đầu thu 63

BẮT KHUẤT

Ôi ! nhân thế lửa tham bùng cháy lớn !
Thân anh hùng nguy khốn bước sa cơ !
Gót hiên-ngang có thoát bộ bao giờ ?
Hồn phiêu bạt vẫn không mờ tám hướng
Chí vũ-trụ bầu trời nào ước lượng ?
Gió trùng-dương tê tái giữa lòng trai !
Tim thanh-xuân mở rộng đón mây trời
Ngục nhân-thế lạc loài chôn khi phách !
Ngục nhỏ bé dựng sao hồn hiên-hách ?
Đường trần ai chôn bẹp khách trượng-phu !
Chí hiên-ngang dù sa cạm ngục tù
Lòng đại lượng oán thù kia xóa hết
Dẫu thất bại vẫn danh toàn khi-tiết
Cười say xưa tử biệt có cần chi ?
Trang anh-hùng thỏa mộng chí nam nhi
Vị lý-tưởng mang về muôn ý sống...

mùa thu 63

DƯỚI GỐC BỒ ĐỀ

Sáu năm khổ-hạnh chốn rừng sâu
Tĩnh tọa suy tư lý nhiệm-mầu
Mang lại nhân-sinh nguồn giải-thoát
Phá tan vũ-trụ mối u-sầu
Đạo vàng tỏa sáng ba ngàn cõi
Pháp nhũ tràn lan bốn đại châu
Thiên thượng nhân-gian đều kính ngưỡng
Mười phương thanh chúng nguyện quy đầu.

ngày Phật thành đạo 2.507

TÌM CHÂN LÝ

Trăng khuya chiếu sáng nẻo đường.
Bóng ai ẩn, hiện trong sương phủ mờ ?
Thái-Tử Tất-Đạt-Đa
Người hiền-hòa đức hạnh
Tình thương rộng bao la
Vì chúng-sinh chìm đắm
Trong biển khổ Ta-bà
Ra đi khắp chốn quan-hà.

Núi đồi trùng điệp sương pha gió ngàn
Thờ ơ địa.vị cao sang
Vợ hiền, con thảo, ngai vàng, lợi danh.
Quyết đi tìm Chân-lý
Đề cứu độ chúng-sinh
Phá tan xiềng xích bất bình
Của bao cảnh khổ hiện tình điêu linh
Mang về cho nhân loại
Một lẽ sống thanh-bình
Và cho tất cả mỗi tình yêu thương
Đạo vàng tỏa khắp ngàn phương
Hoa Đàm thơm ngát mùi hương Chân-thường
...Vô-thượng Pháp-Vương.

ngày phật xuất-già 2508

HOÀI NIỆM SONG LÂM

Nhìn bóng Song-Lâm ngấn lệ sâu !
Lòng con thồn thức nỗi niềm đau !
Kỳ-Hoàn vắng bóng cha hiền dịu
Linh-Thứ còn in dấu nhiệm-mầu
Tứ-Đế truyền trao lời căn kẽ
Tam-Thừa giảng dạy nghĩa từng câu
Hào-quang tỏa khắp ba ngàn cõi
Nhân loại nhờ ơn đức biển sâu..

Ngày Phật Nhập diệt 2508

NGƯỠNG VỌNG

Hôm nay đoàn trẻ đẹp xinh ngoan
Thành kính dâng lên trước Phật đàn
Bao cụm hoa lòng tung cách nở
Muôn tim hòa nhịp tiếng chuông vang.

Nhìn bóng Từ-Bi vẽ diêm-kieu !
Dáng người hiền mẫu đẹp cao siêu
Vị nơi trần thế hằng che chở
Thương kiếp phù-sinh khổ hận nhiều !
Mẹ hiền biểu hiện của tình thương
Được Tuệ sáng soi vạn nẻo đường
Dịu dặt quần-sinh qua biển khổ
Tùy cơ ứng hiện khắp mười phương.
Chúng con thành kính đốt tâm hương
Quý dưới đài sen nguyện cúng-dường
Dâng trọn niềm tin Người Đức-Hạnh
Cho đời giải-thoát nỗi sầu vương...

19 tháng 2 năm 2508
kỷ-niệm Bồ-tát Quán-âm

XUÂN ĐẠO LÝ

Mỗi độ xuân sang dưới mái nhà
Vườn xuân Đạo lý nở đầy hoa
Đào phô sắc thắm mai duyên dáng
Liều biếc xinh tươi cúc mận mà
Bạch ngọc nắng in màu tuyết trắng
Hồng nhung sương điểm ánh trăng ngà
Bồ-đề quả kết gần xa ngát
Ưu-bát hương thơm khắp mọi nhà...

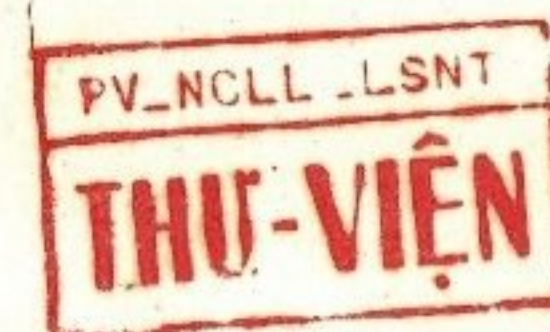
xuân giáp-thìn

Ý XUÂN

Trời xuân quện ánh bình-minh
Hương xuân tỏa ngát đạo tình thiên-thu
Ý xuân xóa hết hận thù
Gió xuân quét sạch mây mù tan không
Hoa xuân tươi điểm ánh hồng
Hồn xuân nguyện với cõi lòng vị tha
Ngày xuân bừng nét gấm hoa
Tình xuân trĩu nặng sơn hà Bắc-Nam
Tuổi xuân siêu thoát trần phàm
Vườn xuân nở đóa hoa Đàm ngát hương
Nắng xuân sưởi ấm muôn phương

Trăng xuân soi sáng nẻo đường tối tăm
Nước xuân không gợn bụi trần
Cho đời thanh thoát lâng lâng ưu phiền.
Muốn cho xuân đẹp triền miên
Hãy cùng tô điểm cho thêm huy hoàng
Màn sương in đậm ánh vàng
Tiếng tơ réo rắt cung đàn nhật-khoan
Ai người lữ-khách quan-san ?
Bước đi từng bước dặm ngàn tuyết băng
Mây lạnh như ngâm vạnh trắng
Cỏ cây xinh đẹp hoa lòng tốt tươi
Ánh dương-quang đẹp sáng ngời
Hoa Đàm tỏa ngát nơi nơi thanh-bình
Xuân về thôi hết chiến chinh
Xóa nhòa thù hận thêm tình yêu thương
Đèn Từ chiếu khắp ngàn phương
Nhà nhà đều đốt lò hương Chân-Thường
... xuân nhật vô cương..

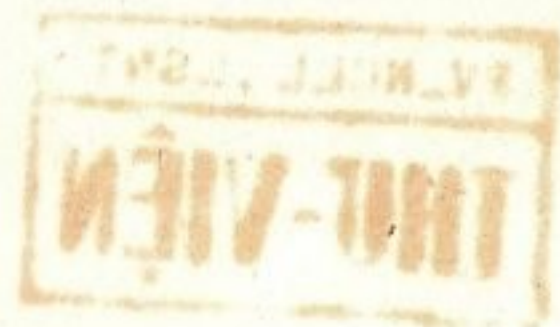
xuân giáp-thìn

XA MIỀN TỤC LỤY

Trần ai không nhiễm bướm không phiền
Thanh quý nào hơn đóa Bạch-liên
Hương tỏa ngát thơm vườn Lộc-Uyển
Sắc tươi tô điểm chốn Kỳ-Viên
Trăng thanh gió mát xa niềm tục
Nước nhược non bồng thoát cảnh tiên
Bốn biển mười phương đều ngưỡng mộ
Tòa vàng in bóng đấng Siêu-Nhiên.

mùa sen nở năm 1963

DƯỚI BÓNG VÔ ƯU

Chư thiên hòa tấu nhạc hân-hoan
Mừng đấng Siêu-Nhân nguyện giáng phẩm
Cứu độ quần-sinh nơi bể khổ
Tình thương tràn ngập cả không gian

Ma-Gia đức hạnh dáng đoan-trang
Buông thả hồn thơ hưởng gió ngàn
Ngự-uyển, Tỳ-ny hương sức nước
Hoàng thành chiếu rọi ánh hào-quang

Ánh sáng bình-minh đẹp khác thường
Muôn màu rực rỡ khắp mười phương
Gió ngân nhạc điệu vang thành nội
Chim truốt lời ca vạn nẻo đường.

Dưới bóng Vô Ưu hiện cát-tường
Hoa Đàm tung cánh ngát thiên hương
Sen in gót ngọc còn muôn thuở
Chữ Vạn nêu cao ánh đạo vàng

Hôm nay Khánh-đản đấng cha lành
Nhân loại mừng vui nguyện chí-thành
Dâng đóa hoa lòng Người bất diệt
Cho tình thương đượm khắp quần-sinh...

mùa Khánh-Đản 2508

HƯƠNG LÒNG

Hương thơm ngào ngạt bốn phương trời
Hương kết mây lành tỏa khắp nơi
Hương ngát Từ-Bi phiền-não nhẹ
Hương lòng Bình-Đẳng oán thù vơi
Hương bừng Trí-tuệ trừ mê tối
Hương đạo trang-nghiêm chiếu sáng ngời
Hương tỏa rừng thuyền hương giải-thoát
Hương xông pháp-giới đượm hòa vui...

28-10-2508

TÌNH THƯƠNG

Sông Hắc rào rạt tình thương
Đem về bốn biển đại dương an lành
Đẹp như băng tuyết
Hiền dịu trong xanh
Xa xa rừng núi quện quanh
Cao cao nhẹ phủ mây lành thướt tha
Triền non anh-vũ hát ca
Véo von nhạc điệu vui hòa đón xuân
Gió Từ đưa lại
Mát rọi muôn dân
Hào-quang chiếu khắp xa gần
Chồi mai nẩy ngọc ngày xuân huy-hoàng
Lan sức nức, cúc khoe vàng
Nhà nhà hoan lạc cung đàn hợp tâu
... như ý sở cầu...

đầu xuân giáp-thìn

HƯƠNG QUYÊN HỒN TRINH

Ôi đóa sen hồng đẹp đẹp xinh !
Sắc tươi hương ngát quện hồn trinh
Sống nơi nước đục thường tình bạch
Sinh chốn bùn nhơ vẫn khiết thanh
Cứu kẻ lâm nguy khi gió lạnh
Giúp người ngộ biển lúc trời hanh
Ưu-du tự-tại non cùng nước
Ngày tháng thanh-nhàn chốn Đế-kinh.

mùa sen nở 64

NGƯỜI LÝ TƯỚNG

Trời lặng lẽ bỗng mây sầu ảm đạm !
Ngàn hương đưa không khi nổi phong-ba !
Ôm trong lòng đầy ý niệm vị tha
Người Lý-tướng sống trong tình non nước
Mỗi mắt trông những bàn tay quắc thước
Đem tinh ba tô điểm nước non nhà
Trên đường đời dù bão táp mưa sa
Không ngừng bước xông pha vì Lý-tướng
Muốn tất cả dòng đời chung chí hướng
Phá tan tàch nghiệp-chương với trần-ai
Xây cuộc đời cao đẹp ở ngày mai
Một xã-hội tương-lai đầy tươi sáng
Lòng nhân-ái người người đều mở rộng
Không hận thù xóa hết mọi đau thương
Cõi nhân-sinh là Cực-lạc, Thiên-đường
Chân hạnh-phúc và tình thương bất-diệt.

đầu thu 63

THỨC TỈNH

Chúng-sinh nghiệp chương nặng nề thay !
Màng lưới vô-minh phủ kín đầy
Bến Giác gần kề không tự giác
Sông Mê xa thăm vãn mê say
Lợi danh cương hỏa nào ai biết ?
Tài sắc xích xiềng mấy kẻ hay ?
Hỡi thế nhân ơi mau thức tỉnh !
Trở về quy kính dưới chân thầy.

mùa lá rụng 64

DÒNG ĐỜI MỘNG ẢO

Chiều ửng đỏ mây sâu tuôn ảm đạm !
Sương tỏa mờ phủ kín cả hư-vô
Chập chờn như túi hồn thơ
Gió ngàn như gọi tiếng tơ nảo nùng !
Cỏ cây cười ủ rũ
Hoa lá múa xác xơ !
Liều gầy nghiêng ngả phất phơ
Chim ca lạc điệu ngàn ngơ núi đồi !
Con thuyền danh lợi ngược xuôi
Mải mê trong đám chợ đời ra vô
Lênh đênh khắp chốn sông hồ
Nào ai nghĩ đến nắm mồ cỏ hoang ?

Muôn dặm trường thành
Tần-Thủy-hoàng bạo chúa !
Ba nghìn kiếm-khách
Mạnh-Thường-quân hiền-ngang !
Một thời thép lửa lừng vang
Dời sông lấp biển băng ngàn tiến lui
Nhưng rồi nào được mấy mươi ?
Sa-kỳ tuyết mệnh ngậm ngùi Ô-giang
Đời là mộng ảo
Như cuộc hí trường
Than ôi bao cảnh phù-phàng đơn đau !
Hãy mau phản tỉnh hồi đầu !
Hương về ánh sáng nhiệm-mầu tiến tu
Đề xây dài hạnh-phúc
Ở khắp cõi trần-gian
Thành nơi chân tịnh Niết-bàn
Tràn đầy hỉ lạc muôn ngàn yêu thương
... hương tỏa ngát hương...

mùa sen nở 2508

TIẾN TU

Tình thương tràn ngập bao la
Trên đường giải-thoát đó là Chân-như.

Tu theo giáo pháp Đại-Hùng sư
Giải-thoát trần duyên mấy được như ?
Miệng niệm kinh vàng khi buổi sớm
Tâm trì kệ ngọc lúc ban trưa
Từ-Bi hai chữ lòng thường nhớ
Danh lợi một niềm tính chẳng ưa
Tám vạn trần lao đã rửa sạch
Đoái thương bề ái nước bùn nhơ.

mùa lá rụng 63

HƯƠNG VỀ THỐNG NHẤT

Hôm nay nắng dịu mây hiền
Trầm hương tỏa ngát như in tấc thành
Nền trời cao đẹp trong xanh
Phật đài in bóng cha lành tôn-nghiêm
Đạo kỳ năm sắc
Ý nghĩa thâm huyền
Tung bay phất phới đại thiên
Mang về tất cả tình thương cho đời
Ánh dương-quang đẹp sáng ngời
Pháp âm vang dội người người hân-hoan
Từng đoàn con Phật
Lớp lớp tiến về
Ngôi chùa Thống-Nhất
Phật-Giáo Việt-Nam
Ngày mai cao đẹp huy-hoàng
Muôn tim hòa nhịp trước làn khói hương

Tất cả đều quý xuống
Chấp tay nguyện cúng-dường
Lời kinh thanh-thoát du-dương
Cầu xin chư Phật mười phương độ-tri
Suối Từ rửa sạch tham, si
Nơi nơi nhờ đước Từ-Bi soi đường
Cho đời mê hết khổ
Nhân-loại đượm tình thương
Hào quang tỏa khắp ngàn phương
Cờ vàng năm sắc biểu dương đạo màu
Việt-Nam mở kỷ-nguyên đầu
PHẬT-GIÁO THỐNG-NHẤT năm châu hướng về
Cùng nhau nường bóng Bồ-Đề
Tình thương tràn ngập hương quê thanh-bình
...giác-ngộ quần-sinh.

*Ngày đặt viên đá Việt-Nam Quốc-Tự
26 tháng 4 năm 64*

TÌM Ý SỐNG

Quyết đem Tuệ kiểm phá thành sâu
Đẹp lũ quần ma, lấp biển sâu
Dập tắt vô-minh đèn tri-tuệ
Khơi nguồn giải-thoát ánh minh-châu
Thế-gian thức tỉnh thời chinh-chiến
Nhân loại hồi tâm hết khổ đau
Nường ánh Đạo vàng tìm ý sống
Tình thương cao đẹp mãi bền lâu...

mùa cúc nở

GIAO CẢM

Muôn điệu du-dương khúc nhạc lòng
Hòa ca thanh-thoát khắp non sông
Truyền qua mạch sống rung rung động
Tràn ngập không gian rực ánh hồng.

Triệu triệu con tim nhảy nhịp nhàng
Từng giây từng phút dội âm vang
Tiếng tơ réo rắt thành cung bậc
Chuyển hiện lời thơ nguyện cúng-dâng.

Dưới ánh hồng tăng đẹp khác thường
Hương lòng tỏa ngát khắp ngàn phương.
Cỏ cây thấm được nguồn giao-cảm
Gió quyện đường tơ vạn phố phường.

Ngọn lửa Thần-quang sáng nhiệm-mầu !
Lửa thiêng giao động khắp năm châu
Từ-Bi, Trí-Tuệ ôi linh diệu !
Gột hết tham, si cạn biển sâu.

Ánh đạo bùng lên mát dịu hiền
Muôn màu rực rỡ đẹp hồn nhiên
Phá tan vạn nẻo đường mê tối
Gọi hết tâm tư nhập ý thiền.

Hôm nay hoài niệm bậc siêu nhân
Vị Pháp thiêu thân khách ngoại trần
Đem lại tình thương và ý sống
Cho đời giải-thoát chứng Thiên-chân.

Hoài niệm :
Hòa Thượng Quảng-Đức

HƯƠNG VỀ ÁNH SÁNG

Chúng-sinh vì nghiệp vô-minh
Mang mang trong biển ái tình đắm say
Sống trong kiếp sống đọa đầy
Chia lìa ân ái đắng cay đủ đường
Thú vui trong cảnh sầu thương
Oán thù xum họp mọi đường trái ngang
Thương yêu mà phải bể bàng
Và bao nhiêu nỗi phũ phàng đón đau !
Lênh đênh trong biển hận sầu
Lỗi lầm chồng chất hơn đầu Tu-di
Nguyên nhân vì bởi tham, si
Sắc, tài, danh, lợi dắt đi nẻo tà
Nếu không sớm biết tỉnh ra
Luân hồi nhiều kiếp biết là về đâu ?
Mau mau phản tỉnh hồi đầu !
Hương về ánh sáng nhiệm-mầu tu thân
Tám con đường chính tiến dần
Trên đường giải-thoát thênh thang bước đều
... tự-tại tiêu-diêu ...

mùa đạo hạnh 64.

MỘT CHUYẾN ĐI

thân tặng thầy Đức-Nghiệp

Trượng-phu chỉ ở bốn phương
Cưỡi mây lướt gió trên đường vân-du
Tinh nghiên Văn-Hóa đặc thù
Bên trời Âu-Mỹ hai thu ánh vàng
Ngày mai ca khúc khải-hoàn
Đem về xây dựng xóm làng tỉnh quê
Cùng nhau vun cội Bồ-đề
Cho thêm tươi tốt xum xuê đượm nhuần
Ngày đi cúc nở hai lần
Ngày về sen đã đôi phần ngát hương
Bình-minh dội khắp nẻo đường.

tháng 7-64

ĐÊM KHỦNG KHIẾP

Đêm nay trời ảm đạm !
Mây tỏa mờ khắp cả không-gian
Gió ngàn như oán như than
Bật lên thành tiếng muôn vùn hờn căm !
Chuông chùa ngân vọng xa xăm
Từng hồi rục rã lương tâm trở về !
Lời kinh cảnh tỉnh
Nhịp mõ trường canh
Nguyện cho nhân loại hòa-bình
Hương ngát tỏa tình thương nhân ái
Bồng ào ào trận gió hơi tanh
Từng bọn tham tàn kéo lại
Từng bày ác quỷ vây quanh
Chúng hình người dạ thú
Quen hút máu dân lành
Nào tay gươm tay súng
Tay lựu đạn, dao găm

Tiếng cười ôi bỉ ổi !
Nghe rùng rợn tởm kinh
Xông vào chốn chùa chiền
Bắt tăng nỳ, Phật-tử
Người lèo lái con thuyền
Lãnh đạo cuộc đấu-tranh
Đòi Tự-do Tín-nguỡng
Năm nguyên vọng thiêng-liêng
Chúng bắt cả mạng đi
Giám cầm và tra tấn
Hành hạ cực dã-man
Buộc cho làm chính-trị
Thủ tiêu rồi buông sông
Áo vàng ai nhuộm nên hồng ?
Cỏ xanh rũ lá trên giòng máu tươi !
Bình bồng kia những xác người
Tiếng kêu xen lẫn tiếng cười bất nhân
Nói ra đau đớn muôn phần
Từng bày ác quỷ hung hăng bạo tàn

Chúng nhân tâm phá hủy Phật đường
 Trong thảm cảnh máu, tình thương tan tác
 Lúa đương tơ mằm non ôi xơ xác !
 Hoa úa vàng cỏ biếc héo đau thương !
 Toàn dân chung mối hận trường
 Nỗi niềm cay đắng ngàn phương tiêu điều !
 Nhưng rồi bỗng có một chiều
 Những người trai khí-tiết
 Những người dân mến yêu
 Cùng chung một Tín-Ngưỡng
 Đã vùng lên như bão táp một chiều
 Phá tan bao thù hận
 Xan bằng mọi bất công
 Mang về muôn ý sống
 Cho Tổ-Quốc non-sông
 Cùng nhau lòng nguyện với lòng
 Tình thương nhân loại sống trong ánh vàng
 Bình-minh tỏa ánh Xuân-quang
 Cờ thiêng năm sắc huy-hoàng tung bay
 . . . tay xiết chặt tay . . .

ghi niệm mùa pháp nạn 63

THÚ YÊN HÀ

Dẫu rằng gió táp mưa sa
 Đức kiên trung giữ dễ hòa đôi thay ?

Thân này thẳng thắn dạ nghiêm ngay
 Vì nước lòng trung há đổi thay ?
 Áo diễm phong sương màu mộc mạc
 Miệng từng niếm trái vị thơm cay
 Ra tay sấm chớp trời rung động
 Ngược mắt mây tuôn đất chuyển lay
 Sĩ thứ nghe danh đều ngưỡng mộ
 Thần tiên hội ngộ thú rừng mây.

mùa lá rụng 63

CẢNH ĐỒNG HOANG

Gió đưa lá lướt bên rèm
Nhìn ra đồng nội bóng đen phủ mờ
Chung quanh chỉ thấy nấm mồ
Dưới lòng đất lạnh xương khô nằm vàng !
Từng bày ác điều
Từng lũ sói lang
Con đen con trắng
Con đốm con khoang
Đang gặm gù cầu xé
Giành giật miếng mồi hoang
Tung tăng chạy khắp ngã đường
Tìm mồi kiếm chuyện hung tàn gớm ghê !
Bất chấp lẽ phải trái
Không cần tiếng cười chê
Miễn sao cho thỏa mãn
Lòng dục vọng si mê
Ăn no rồi lên giọng

Tiếng hót thật náo nê
Khắp vùng kẻ chợ làng quê
Chợt nghe thấy tiếng là ghê tởm rồi
Kìa xa xa phía ven đồi !
Từng bày « cú vọ » đang ngồi rình ăn !
Sống trong kiếp sống mê lầm
Gây nên bao cảnh thương tâm cho đời,
Hoa sầu tan tác rụng !
Lá biếc ủa vàng rơi !
Mong sao cho nhân loại
Sớm trở về yên vui
Cho hoa rừng đua nở
Cho cây cỏ thêm tươi
Giữa con người với con người
Mối tình ruột thịt đời đời thân yêu
Mỗi khi ngắm lại buổi chiều
Gió ngân nhạc điệu đầy vui nhẹ nhàng
Đồng quê hương ngát lúa vàng...

ghi niệm ngày 27-8-64.

GIÓ LOẠN

Đang gió nồm nam lại gió tây
Gió đông gió bắc gió heo may
Gió phun băng tuyết thành mưa lạnh
Gió thổi sương mù trở nắng gay
Gió dật từng cơn thành quách đổ
Gió gầm từng trận núi rừng lay
Gió hòa mưa thuận hoa màu tốt
Gió nhạc thanh-bình khắp đó đây

ngày 20-9-65.

HOA ĐẠO

Ánh sáng Từ-Bi đẹp khác thường
Vườn hoa đạo-lý nở đầy hương
Muôn nhà suối ấm tình nhân loại
Tràn ngập không gian ánh đạo vàng.

Tràn ngập không gian ánh đạo vàng
Cho đời giải.thoát nhẹ sầu thương
Nơi nơi đều nở hoa như ý

Hương kết mây lành cả bốn phương.
Hương kết mây lành cả bốn phương
Gió ngân nhịp điệu nhạc du-dương
Hoa Đàm tung cánh ôi huyền diệu !
Xóa hết sầu đau khổ hận trường.

Xóa hết sầu đau khổ hận trường
Mang về ý sống với tình thương
Ngày mai nhân loại đầy hi vọng
Nhạc đạo ca vang vạn nẻo đường.

đầu mùa sen nở 64.

CẢNH ĐIỀU TÀN

Chiến tranh tàn phá cảnh tiêu-diêu !
Đồng nội hoang-vu ôi quạnh hiu !
Miếu cũ nắng mưa phai nét vẽ
Thành xưa sương gió đậm màu rêu
Cỏ cây nghiêng ngả buồn man mác
Non nước u hoài vẻ tịch liêu !
Lá biếc đầu cành tan tác rụng
Lòng càng chua xót cảnh thân yêu.

mùa binh lửa 64.

BUỒN HOÀNG HÔN

Ngàn dâu quện ánh dương tà
Chuông chiều ngân vọng xa xa điểm hồi
Nắng vàng lặn khuất ven đồi
Đàn chim lạc hướng ngậm ngùi tha hương
Ven trời in đậm màn sương
Lòng quê man mác tình thương đậm đà
Triền non chim bắt lời ca
Rừng xanh rủ lá cỏ hoa bụi ngùi !
Chim Hồng tung cánh cao vời
Hồn quê hương ở phương trời xa xăm
Tình quê trĩu nặng dăm dăm
Nước non giòng đã bao lần đổi thay ?
Lá rừng nghiêng ngả tung bay
Hoa tan tác rụng trời mây đượm buồn !
Men chiều lộp lộp sầu tuôn !
Bóng hoàng hôn với hoàng hôn náo nùng !

Ngoài khơi sóng gợn muôn trùng
Con thuyền xa bến giữa giòng chơ vơ !
Trăng in đáy nước hững hờ
Khiến người lữ khách ngẩn ngơ nỗi niềm !

*
* *

Ngày nào trở lại cố-đô ?
Ôi Thăng-Long rợp bóng cờ vinh-quang
Muôn phương ánh đạo huy-hoàng
Trên đường giải-thoát thên-thang tiến về
Nhạc lòng vang dội làng quê.

chiều thu 64

MUÔN THUỞ

Vạn-Hạnh nêu cao ánh đạo vàng
Trải bao thế-hệ tiếng còn vang
Phò Lê dựng nước bình nguy biến
Giúp Lý xây thành chống ngoại bang
Đem Đạo vào Đời mong nước thịnh
Cho Đời hiểu Đạo muốn dân an
Danh thơm muôn thuở lưu truyền mãi
Sử sách ghi sâu đậm nét vàng...

mùa sen nở Ất-Tỵ.

XUÂN KHÓI LỬA

Ánh nắng xuân quang đẹp sáng ngời
Hoa đào tung cánh khắp nơi nơi
Vườn xuân ngọc nở hoa « như ý »..
Nhưng dóa hoa lòng bỗng héo rơi !

* *

Nước non khói lửa tới bởi
Biết bao kẻ khóc người cười vì xuân !
Mỗi năm xuân đến một lần
Cỏ hoa tươi tốt hương xuân đậm đà

Thanh bình gặp buổi phong ba
Máu loang cát trắng lệ hòa nước xanh !
Hoa xuân ai ngắt lia cành ?
Đồng quê thơ mộng ôi thành hoang xơ !
Mai gầy liễu ứa ngần ngơ !
Nước non luống những ngậm ngùi thê lương.
Những mong xuân đơm tình thương
Đồng quê tỏa ngát men hương lúa vàng
Nhà nhà hưởng ánh xuân quang
Tình quê xây dựng xóm làng mến yêu
... Gió nhạc phiêu phiêu...

xuân ất tỵ.

NGƯỢC GIÒNG

Màn sương in đậm cảnh âm u
Sáng rọi đèn khuya lúc tỏ mờ
Mây vắt lưng đèo sao lác đác
Trăng lồng mặt đất gió vi vu
Thuyền to sóng dữ chèo vờn mạnh
Gió thuận buồm xuôi lái nhẹ du
Vượt biển trùng dương chi xá kẻ
Giòng sông như quyện ánh trăng thu.

mùa thu Ất Ty.

TIẾNG KÊU KHẮC KHOẢI

Anh có nghe chăng ?
Tiếng xôn xao ngoại nội
Khắc.khoải cuộc kêu hà ?
Tiếng người dân chất phác
Đang rên xiết thảm thê !

Anh có nghe chăng ?
Tiếng kêu người hóa phụ
Đang lạc lõng bơ vơ
Sống trong thời ly loạn
Bao cảnh khổ não nề !

Anh có nghe chăng ?
Tiếng cụ già nức nở
Tiếng con trẻ rên la
Nỗi u buồn uất hận
Lòng giá lạnh tái tê.

Anh có nghe chăng ?
 Tiếng kêu than thảm thiết
 Người con thảo mất cha
 Người chồng hiền mất vợ
 Đứa cháu ngoan mất bà !

Anh có nghe chăng ?
 Tiếng bao người lạc hướng
 Vì cuồng vọng si mê
 Vì tham lam ích kỷ
 Không biết lối quay về !
 Anh có nghe chăng ?
 Những người trai thế-hệ
 Khấp thành thị thôn quê
 Tay nắm tay cương-quyết
 Vang vang lời nguyện thề :

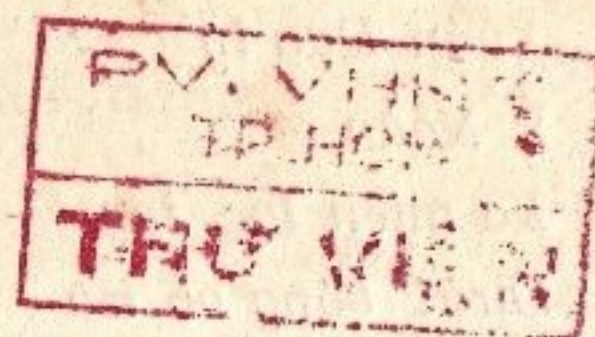
Cùng nhau tát cạn sông mê
 Lấp bằng bể hận mang về tình thương.

mùa hoa phượng Ất-ty.

TIẾNG VỌNG KHÔNG GIAN

Cảm Nghĩ	5
Tiếng vọng không gian	7
Ngược chiều	8
Bất khuất	9
Dưới gốc Bồ-Đề	10
Tìm Chân lý	11
Hoài niệm Song Lâm	13
Ngưỡng vọng	14
Xuân Đạo lý	15
Ý Xuân	16
Xa miền tục lụy	18
Dưới bóng vô ưu	19
Hương lòng	21
Tình thương	22

Hương quện hồn trinh	23
Người ly tưởng	24
Thức tỉnh	25
Dòng đời mộng ảo	26
Tiến tu	28
Hương về Thống Nhất	29
Tìm ý sống	31
Giao cảm	32
Hương về ánh sáng	34
Một chuyến đi	35
Đêm khủng khiếp	36
Thú Yên Hà	39
Cảnh đồng hoang	40
Gió loạn	42
Hoa Đao	43
Cảnh điêu tàn	44
Buồn hoàng hôn	45
Muôn thuở	47
Xuân khói lửa	48
Ngược giòng	50
Tiếng kêu khoắc khoải	51

TIẾNG VỌNG KHÔNG GIAN
CỦA TUỆ HẢI IN TẠI NHÀ IN
TRƯỜNG SƠN 14 NGUYỄN AN
NINH SAIGON K. Đ. SỐ 4082
BTT. BC₃. XB NGÀY 1-10-1965

thư viện
maitruongxua.vn

uonngmaitruongxua.v